

Cvetko Rudolfa na Polensaku. 79letni Kranjc Franc iz Slomov je podlegel hudi bolezni vode-niki. V 48. letu starosti je preminila Matjašič Neža iz Slomov na bolezni gnitju pljuč in osla-belosti srca. Dne 29. aprila pa je mirno zaspal 81letni Kukovec Ivan v Braclavcih. Tudi on je padel kot žrtev srčne slabosti in vnetja pljuč. Njega smo spremljali 2. maja na njivo teles-nega počitka k Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji, kamor ga je dala prepeljati na izrečno željo pokojnika njega hči Marija, omožena Čuš, v Braclavcih. Tam sniva zdaj mirno spanje v grobu svoje pokojne žene. Lep sprevod je pri-čal, kako je bil pokojnik priljubljen. Pod vod-stvom g. župnika Rehar Jožefa so mu v slovo ob odprtem grobu cerkveni pevci zapeli pretres-ljivo žalostinko. Marsikatero oko se je zasolzi-lo, ko so padale grude prsti na krsto, kot zad-nji pozdrav dedeku Ivanu. Pokojni je bil zelo skrben gospodar ter je zapustil svojim odrast-lim otrokom lepe reči. Dičila pa ga je tudi lepa lastnost: darežljivost, in bil je vedno vesele na-rave. Rad je tudi čital »Slovenskega gospodar-ja«. Dragi dedek! Počivajte mirno v domači zemlji in Bog Vam boji milostljiv plačnik. Vsem preostalim, posebno hčeri Mici in celi hiši Ču-ševi pa naše sožalje! Enako sožalje vsem osta-lim gori navedenih pokojnih, katerih telesa mir-no počivajo, duše pa naj večni raj uživajo!

Apače. Žalostno je zapel vaški zvon v Črn-cih, ko je v nedeljo dne 3. maja popoldne umrl na graščini Freudenau Sabo Ivan, star 72 let. V petek dne 1. maja je padel pod voz, ki mu je zlomil prsni koš. Bil je 30 let v službi, zvest in marljiv in vzor vsej služinčadi. Ni imel no-benega sovražnika. Njegovega pogreba so se udeležili vsa služinčad in ogromna množica na-šega ljudstva. Ob odprtem grobu mu je govoril v slovo upravitelj graščine Freudenau g. Oton Pajdaš. Povdarjal je njegovo marljivost in zve-stobo ter ga stavil za zgled vsem mlajšim pod-ložnikom. Rajni zapušča tri sinove in dve hčeri, kateri so že vsi preskrbljeni. Rajnemu boji ve-čni mir in pokoj! Preostalim naše iskreno so-žalje!

Litmerk pri Ormožu. Tukaj sta umrla po-sestnika Vavpotič Martin in Vavpotič Jožef. Martin je dolgo bolehal, ko je leta 1922 izgubil pri podiranju buke nogo. Po nesrečnem na-ključju mu je bukev padla na nogo in mu jo

zlomila. V bolnici v Ormožu so mu morali no-go odrezati. Bil je dober oče svojim otrokom, ki jih je vse lepo krščansko vzgojil. Dolgo let je bil naročnik našega tednika »Slovenskega gospodarja«. Naj v miru počiva! Tudi Jožef je bil zelo dobrončen in miroljuben mož; rad je pomagal vsakmu, v čem mu je bilo mogoče. Naj bo rajnima blag spomin! Ostalim pa naše sožalje!

Sromlje pri Brežicah. Dne 23. aprila smo po-spremili k večnemu počitku Marijo Petan, ki je umrla po hudem trpljenju, stara 69 let. Bila je dobra krščanska mati in gospodinja. Vzgo-jila je štiri sinove in štiri hčere. Po svetovni vojni je gospodinjala še sama deset let, ko je izgubila moža. Vsem svojim otrokom je vsadila v srce geslo našega škofa Slomška: Moli in delaj! Zato je tudi vse oskrbela za življenje. Pokojna Marija Petan je bila največja prija-teljica dobrih listov. Zato je bil »Slovenski gos-podar« v njeni hiši čez 25 let stalni gost; tudi njenim otrokom je ta list zvest tovariš v živ-ljenju. Vse njeno delo je opisal najlepše v po-slovnih besedah č. g. duh. svetnik Alojz Šoba. Pogreb je pa vodil domači č. g. župnik Štefan

Štiper ob navzočnosti č. g. šketa Josipa, žup-nika iz Artič. Za krsto je stopal njen mlajši sin Janko, sedaj kaplan pri Sv. Lovrencu na Poh., in ostalih šest otrok. Najstarejša hči Marija, poročena Kostanjšek, je umrla ravno štiri me-sece prej. Bog bodi plačnik dobri krščanski ma-teri, preostalim pa naše sožalje!

Planina pri Sevnici. Umrla je v celjski bolnici v cvetu mladih let, v 15. letu, Minka Romih, do-ma na Selu pri Planini, hčerka g. Mihaela Ro-mih, župana občine Planina. Dne 5. maja so jo pripeljali iz Celja na Planino, 6. maja pa je bil pogreb ob obilni udeležbi znancev in sorodnikov. Pri odprtem grobu je bil lep govor g. župnika. Lani je želela iti v samostan, a ni mogla zaradi rahlega zdravja. Letos je odšla v drug še boljši kraj, kjer cvete nebeški maj. Mirno spavaj, draga Minka, očetu, materi, bratom in sestri-cam pa naše iskreno sožalje.

Novi Sad. Na dan 6. t. m. je umrl v Novem Sadu po kratki težki bolezni podnarednik Kor-par Ivan radi vnetja pljučne mreže. Pokopan je bil na tukajšnjem pokopališču. Rajni je bil doma od Vel. Nedelje in služil pri letalcih. Pokoj nje-govi duši!

Remšnik. V nedeljo dne 26. aprila smo ob-hajali pri nas lepo nedeljo. Tudi shod smo ime-li, na katerega je hotel priti g. Pušenjak, mož krščanskih načel poštenosti in dela. Kako smo se prestrašili ob strašni novici, da je gospod Pušenjak, naš zvesti prijatelj in zagovornik vse-povsod, že med rajnimi! Naj mu Bog povrne vse in usliši vseh Remšničanov želja: Bodi Vam, gospod poslanec, v večnosti dobro in prosite tam za nas! — Slovo je vzel od Remšnika kot dober sosed, prijatelj in pomočnik, g. brezenški župnik, ki je tolikokrat obiskal Remšnik in sv. Pankracija. Naj se mu v lepi Savinjski dolini dobro godi in naj mu Bog obilo poplača vsako pomoč!

Ruše. 27. t. m. poteče sedemdeset let, kar je nastopilo Bralno društvo v Rušah s prvo večjo prireditvijo »Besedo«, ki jo je vodil takratni

predsednik društva, znani pohorski narodnjak in ljudski pesnik Davorin Grizold. Proslavila se je s to »Besedo« obletnica društvenega obstanka, kajti ustanovljeno je bilo Bralno društvo v Ru-šah dobro leto poprej. Pobudo za ustanovitev ruškega Bralnega društva je dal takratni ruški kaplan Božidar Wurzer. Odtakrat se je v Rušah marsikaj izpremenilo. Razmere so postale bolj raznolike, delo, ki ga je prvotno upravljalo eno samo društvo, se je sčasoma razdelilo tako, da imajo danes Ruše celo vrsto raznih narodnih in kulturnih organizacij. Najstarejša med njimi, več ali manj matica vsem drugim, pa je Bralno društvo.

Sv. Martin na Pohorju. V nedeljo dne 24. t. m., ob 8. uri predpoldne, priredi Udruženje voj-nih invalidov, krajevni odbor Slovenska Bistri-ca, pri Sv. Martinu na Pohorju v prostorih go-stilne pri Korenu invalidsko zborovanje. — V nedeljo dne 26. aprila 1936 se je poročila v Slo-venski Bistrici gđc. Vorša Roza, posestniška hči iz krščanske hiše Voršajeve, v katero prihaja dolga leta naš »Slovenski gospodar«, ter sestra

»Tevž, po očetu sem dobila osemnajst tisoč di-narjev. To veselje boš meni pustil, da bom najin dom uredila. Ženske se na to bolj spoznamo kakor moški. V štirih, petih tednih bo vse v redu.«

»Ali Marta, to je tvoj denar! ... Škoda je zanj.«

»Kar je moje, je tvoje, in kar je tvoje, je moje. Zdaj se ne bova ločila. Ne le dinarje, mnogo, mnogo več si bova dala.«

»Marta! Moja dobra Marta!«

Tedaj so se odprle duri in izza teh je prikukal mojster Krištof s svojo cvečočo glavo in smeje se je vprašal:

»Ali sta se nakregala? Ali smem priti?«

Ko je videl njuna obraza, ki sta od sreče sijala, je vstopil, prijel Tevža za rokav in rekel:

»No, Tevž, ali pojdeš na Staneče?«

»Da, in Marta tudi!« je odvrnil Tevž veselo; »glej jo, mojo gospodinjo! Še preden nastopim, se Jova vzela.«

Zdaj je iz krojača bruhnalo, da se ni mogel držati:

»Hehehehehehehehe! Torej sem prav izraču-nal! Dadadada, gore in doline se znajdejo, ljudje pa ne. Ljudi je treba za glavo prijeti in treskati z njimi, da jim zvezde posvetijo.«

»Da ste pa vi, stric Jurij, tako vseh muh polni,

tega bi si pa nikoli ne bil mislil,« je rekel Tevž dobre volje.

»Hehehe, malokdo spozna, da so krojači največji umetniki na zemlji. Takle pravi krojač ti vse zakrpa in polika: hlače, jopiče in — srca, hehehe! ... Ali si zadovoljen z menoj?«

»Da, zadovoljen, še kako! Ne morem se vam zahvaliti, stric — ljubi stric! Zdaj šele vem, kako ste dobri. Oprostite mi, ker sem bil večkrat zarobljen!«

»Kaj ti bom odpustal! Mladost je norost. Saj sem bil v mladih letih sam tudi tak. Krivico smo ti pa vsi delali. No, kaj moremo, hehehe!«

Na glas se je zasmel in vendar so mu po obrazu trkljale debele solze. Zamahnil je in za-hreščal:

»Kar je bilo, je bilo ... Otroka, danes je lep dan. Zaliti in zabeliti ga moramo!«

Odprl je vrata in zavpil na hodnik:

»He, krčmar! ... Ali naj stradamo in žejo trpi-mo, ko nam iz kuhinje take dišave vstajajo?«

Ko je priteklo dekle, je naročil bogato kosilo in najboljšega vina. Danes je bil židane volje. Medtem ko so jedli in pili, je zbijal norce in jih tresel iz ro-kava, da onadva sploh do besede nista prišla. Sicer pa se jima itak ni ljubilo govoriti, čisto pa sta se drug drugemu vsa srečna nasmehljala.

Dalje sledi.

že tako utrujeni, da imamo le eno željo, da bi se lahko odpočili.«

Poveljnika

zmagovite južne ito-sinske armade se zate-kla na angleško ozem-lje. Južna abesinska armada, ki se je do zadnjega bojevala na južni fronti pod vodst-vom rasa Nasibuja in turškega generala Ve-hiba paše, je po odho-du abesinskega cesarja v razsulu. Ras Nasibu in Vehib paša sta z ostanki svoje armade prešla v angleško So-malijo ter sta prispela v Berbero. Njuni voja-ki so morali na meji odložiti orožje ter so se razkropili na vse stra-ni.

pomožnega poštarja g. Vorša Leopolda pri Sv. Martinu na Pohorju, z g. Kroplič Rudolfom, žandarmerijskim podnadrednikom iz Velesa.

St. Peter pri Mariboru. Prvo nedeljo v juniju se vrši popoldne po večernicah v samostanski šoli predavanje posvečeno spominu velikega A. M. Slomška. — Glavni oltar naše cerkve je g. mojster Zamuda Franc od Sv. Križa na Murskem polju mojstrsko prenovil in ga spravil v isti stan kot je bil prvotno. Oltar je prava umetnina in je bil izgotovljen leta 1736. — Sadno drevje je odevetelo in kaže na obilno sadno letino. Tisti, ki imajo kaj za odločevati, naj poskrbe, da bomo svoj pridelek tudi v stanu po primerni ceni prodati.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Polnoštevilo so se zbrali člani tukajšnje krajevne organizacije JRZ k ustanovnemu občnemu zboru v nedeljo dne 3. maja. Izvoljeni so bili enoglasno vsi člani pripravljalnega odbora in se je odbor stranke samo še povečal z moži, katerih ugled, razum in delavnost nam daje najboljše zagotovilo, da bo stranka se širila in vkoreninila v korist našega prebivalstva.

Sv. Jakob v Slov. gor. Sprejmite, prosim, z ozirom poročilo o nagrobnem kamnu na tukajšnjem pokopališču sledeče pojasnilo: Omenjeni nagrobni kamen je bil že nad 20 let lastnina tukajšnje cerkve in nepozabljen. Zato smo ga, kakor je navada, pred dvema letoma prodali zanesljivi stranki, ki je za cerkev kot odškodnino ponudila največji znesek in se obenem zavezala, porabiti kameni zopet za nagrobni spomenik.

Gornja Radgona. (60 letnica vrlega moža.) V ponedeljek 11. maja je dopolnil 60 let svojega plodonosnega življenja oče mariborskega semeniškega špirituala g. dr. Antona Trstenjaka, g. Ivan Trstenjak, posestnik v Ivanjševcih, župnija Sv. Peter pri Gornji Radgoni. Naš 60 letnik je splošno znana in obče spoštovana osebnost daleč na okrog. Ne samo vzoren gospodar, temveč tudi vzoren javni delavec. Skozi deset let je uspešno v splošno zadovoljstvo vodil bivšo občino Ivanjševci, vse do združitve z veliko občino Negova. Za svojo požrtvovalno in nesebično delo je prejel tudi priznanje na višjem mestu, ko je bil odlikovan z redom sv. Save V. reda. — Tudi v novi občini zavzema odlično mesto kot član občinske uprave. Gospod Ivan Trstenjak je pristna slovenska korenina — mož po božji volji. Odlikuje ga možat nastop, značajnost, doslednost in globoko versko prepričanje. Nikoli ni klonil, tudi takrat ne, ko so mu hoteli pod prejšnjim režimom vzeti župansko čast. Tudi kot župan je pod prejšnjim protiljudskim režimom ostal vedno zvest slovenski in katoliški misli ter našemu voditelju dr. Koroscu. Tega prepričanja tudi ni nikdar prikrival. — G. Trstenjaky želimo ob njegovi 60 letnici, da bi v tako krepkem zdravju, kakor obhaja ta lep življenjski jubilej, dočakal še sedmi, osmi in deveti križ. Bog ga ohrani!

Lukavec pri Ljutomeru. V nedeljo 3. maja so imeli domači gasilci svojo navadno sejo v gostilni. Med mirno razpravo vstopijo močno vnujeni fantje in v gostilno. Gostilničar jim je zahtevano pijačo odklonil, ker so ga imeli dovolj. Kar nepričakovano so planili fantje na gasilce in pričel se je pretep. Z zadevo se bavijo občastni.

Litmerk pri Ormožu. Sedaj smo malo oživele, ko je skoro v vsaki kleti vinotoč. Ljudem pa vendar ni do dobre volje in do veselega petja. Ko se malo napijejo, so si takoj v lasih. Tako se je zgodilo na belo nedeljo. Prišli so namreč sosednji fantje iz Lešnice, da bi tudi oni popili nekaj dobrega litmerskega vina. Komaj pa so ga nekaj popili, že so se zgrabili za našimi fanti. V bitki je neki fant odnesel precej hude

udarce. Drugo nedeljo pa so zgrabili oženjeni možje in se malo zlasali.

Sv. Urban pri Ptuj. Zapustil nas je naš rojak in bivši g. šolski upravitelj. Bil je premeščen po službeni potrebi k Mariji Snežni. Pokazal se je za dobrega organizatorja in strogega »nacionalista«. Danes se jezi, da so ga prestavili razni župniki, gostilničarji in posestniki. Pravi tudi, da so mu razdrili družino, da so vzeli njegovi ženi moža in njegovim otrokom očeta. Mi Urbančani pa iskreno želimo samo to, da se tudi cela njegova družina preseli tja, kjer so mu oblasti, ki so ga prestavile, podelile novo službeno mesto. Zahvaljujemo se mu za vse dobro, kar je pri nas storil. Kar pa je bilo pogrešenega in krivega od njega, pa mu radi iz srca odpuščamo. Želimo še samo to, da nas v bodoče pusti prav čisto pri miru! Mi bomo že sami zase skrbeli, on pa naj zase!

Stoprce. Dne 29. aprila so na meji ptujsko-šmarskega okraja v Stoprcih g. bana dr. M. Natlačena sprejeli g. sreski načelnik iz šmarja Maraz v spremstvu dr. Ogrizeka. Nato smo spremljali g. bana v špalirju okrašenih konjkov in kolesarjev v Stoprce. Med pomladnim zelenjem in cvetjem in okrašenimi mlaji ter ob gromenju topičev je pred siavolokom, kjer je bilo zbrano mnogo ljudstva in šolska mladina z učiteljstvom, so pozdravili g. bana s prisrčnimi besedami: g. župnik Alojzij Pichler, žetalski g. župnik Kozoderc, g. Ig. Vrabčič kot predstavnik občine Rogatec in predsednik krajevne organizacije JRZ, v imenu šolske mladine pa učenka

PRI ŽENAH, KI TRPE LETA IN LETA RADI TEŽKE STOLICE,

pokaže uporaba naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice, užite jutraj in zvečer po četrť čase, dobre uspehe. Tudi občutljivejšje pacientke uživajo radi

FRANZ-JOSEFOVO

vodo, ker se že v kratkem času pokaže prijeten učinek.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

4. razreda v beli obleki Marta Drogenik, ki mu je podarila šopek majniških šmarnic. G. ban se je vidno ginjen zahvalil in nato nadaljeval svojo inšpekcijsko potovanje med živijo-klici ljudstva in šolskih otrok.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Tekom enega tedna smo doživeli dva znamenita dogodka v fari. Na dan 29. aprila smo zelo slovesno sprejeli g. bana, ki se je tudi pri nas ustavil na svojem obhodu po ptujskem okraju. Prvo majniško nedeljo smo pa obhajali veselo slovesnost srebrne maše, ki jo je v svoji rojstni farni cerkvi opravil č. p. Tomaž Planinšek, subprior trapistovskega samostana v Rajhenburgu. Pridigoval mu je rojak in bratranec, daleč znani p. Gabriel iz Maribora, navzoča sta bila tudi rojaka č. p. Bernardin Mlakar, frančišk. gvardijan v Kamniku in rajhenburški kaplan g. Franc Križan ter sosedni gospod župnik gorski Zagoršek. Četudi je šele tik pred začetkom službe božje prenehalo silno deževje, se je cela svečanost izvršila zelo spodbudno ob veliki udeležbi ljudstva. Dal Bog g. jubilaru dočakati tudi še zlato mašo!

Plešivec pri Velenju. Sadna letina se kaže letos prav dobro, letos je cvetelo sadno drevje prav obilno. Imamo nekaj modrih ljudi, ki že o veliki noči niso imeli več mokrega v kleti, čeprav so imeli lansko leto precej jabolčnika. — Čebelarstvo leto se kaže letos prav dobro, čebele so se v ugodnih zimskih mesecih obilno pomnožile, da smo že dobili nekaj rojev v mesecu aprilu. Čeprav je bil bolj mrzel april, vendar so

čebele nanosile veliko medu v medišče. Ker Plešivčani nismo tako Bogu za hrbtom, da bi čebelarili s kranjci, kakor še nekateri hribovci, imamo samo žniderske panje. Tudi 7. božja zapoved je nekaterim na poti, pridno se vadijo v njeni kršitvi.

Peter Rešetar rešetari.

Abesinski neguš v šoli JNS. Ko so srečali neguša na poti v Evropo, so ga vprašali, kako to, da je še vedno cesar, ko nima ne cesarstva in ne ljudstva, je odgovoril: Saj v Jugoslaviji je tudi JNS, ki nima ne vlade in ne ljudstva, pa vendar sme reči, da je vse samo ona državotvorna!

Halo, radio JNS! Ker pri nas sploh ni nič narodnega, če ni JNS dala gori svojega pečata, tako seveda tudi radio ni. Jaz pa pravim, da je to ravno znamenje, da pride radio v prave roke, če je JNS proti temu!

Če bi framazone porešetaril. »Jutro« prosi, da bi jugoslovanske framazone prerešetaril. Mu rad ustrezem, da ga zadovoljim. Zato povem: JNS nima s framazoni nikakega opravka, brezverci nimajo s framazoni nikake zveze, marksistični voditelji sploh ne morejo biti člani framazonske lože. Pač pa so framazoni vsi klerikalci, posebno pa jaz Peter Rešetar. »Jutro« ni glasilo framazonov, pač pa je glasilo tretjega reda. Marksistični tisk ni ministrant framazonov, ampak je glasilo katoliške akcije. Če ni res tako, pa naj »Jutro« drugače pove.

Nisem mogel ustreči. Neguš mi je pisal, da naj mu posodim rešeto, da prerešeta Društvo narodov. Moral sem mu odkloniti, ker še tu doma ne moreni rešetariti, kaj šele na licu mesta.

Operacija na očeh. Kadar gre stari radikal g. Trifunović v Zagreb, reče, da gre k zdravniku za oči. Nato pa se seveda na tistem skuša razgovarjati z Mačkom. Ker je sedaj že tretjič prišel v Zagreb, pa je Maček le vprašal, kje ima vendar tretje oko, da si ga je dal operirati, ko je že tretjič zastoj prišel k njemu.

Na razpoloženju JNS. Bivši ministrski predsednik Srstić je izjavil, da noče biti več v JNS. In JNS je odločila, da ne prizna izstopa, pač pa sme ostati leto dni na razpoloženju JNS.

Nenaravno. Maček in Miša Trifunović se po Zagrebu lovita. Če bosta oba v kletki, bo joj, če bosta oba iz kletke, bo joj. Iz iste skleda pa ne bosta nikdar več jedla, ker nismo več v raju.

JNS in radio. JNS se je tako zagnala zaradi radija, ker se je pomotila, mislila je, da gre zaradi in ne za radio!

Desnica in levica. Na Francoskem so bile volitve. Sedaj po volitvah pripovedujejo, da desnica ni vedela, kaj dela levica. Tako je, če kdo sv. pismo čita narobe.

Proglasev za norega. Znani Bošković, ki je v državni livnici ponarejal petdesetake, bo baje proglašen za norega. Navajajo dokaz za to, da je nor, ko ni ponarejal tisočakov.

Vsak teden sveža korupcija. Sedanja vlada je otvorila poseben oddelek, kjer nam vsaki teden odkrije novo korupcijo. Ta oddelek postaja vedno večji. Zato predlagam, da se ustanovi posebno ministrstvo za odkrivanje korupcije. Vse, kar se odkrije, pa se naj spravi v muzej. Ta muzej bo sicer malo večji, kakor je mesto Belgrad, toda denarja bo dovolj, če ga bo mogoče dobiti nazaj od korupcionalistov. O korupciji agrarne reforme Turn-Taxis bom poročal, ko se popeljem na lice mesta s taksi!

Ali si že obnovil naročnino?